

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Eneste Barn (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 231. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387592592/facsimile.pdf> (tilgået 06. maj 2021)

Anvendt udgave: Noveller

sig i Ægteskab med denne, da har Du i det Fald, at Faderen ikke godvillig vil udlevere hende, at befrie hende med den saavel civile som militære Magt, der staaer med vor allernaadigste Tilladelse til din Disposition.» – Under Oplæsningen af dette Document, knyttede vor Kammerherre først den ene Haand, saa dem begge, og strakte dem med stive Arme skraa ned udenfor Hofterne, ret i gammeldags Klopfægter-Maneer, og da saa Forelæseren vilde, som han blev færdig række ham det, knipsede han til det med højre Pegefinger, og begyndte at trampe saa med den ene Fod, saa med den anden – det lille tykke Corpus ikke uligt en Stjerne der vakler i Jordskjælv. – »Naak sagde den Anden med uforandret Solskinsansigt – »Og De, min Frøken, hvad beslutter De? Deres frie Villie har De.« – »Du vil dog ikke løbe fra din Fader?» bruste Faderen til Datteren.

– »Hun behøver ikke at løbe,« tog den fremmede Kammerherre Ordet; »for hun kan kjøre med mig – om hun vil – Bliver de her, eller maa jeg byde dem min Arm?» Hun tog imod den og bukkede for Faderen. – »Løb saa din Taskel« raabte denne; »løb til Verdens Ende med din lidetlige Matros! Men vov dig aldrig indenfor Grændserne af dit fædrene Gods! Det er tabt for dig – Du er arveløs.«

Hermed skiltes Fader og Datter. De havde seet hverandre for sidste Gang.

Kammerherren blev oppe lige til næste Morgen. Snart skrev han, snart gik han frem og tilbage i sit Soveværelse, nu med hurtige faste Trin, nu langsomt, ligesom Een der grubler eller er kommen op af en Sygdom. – Uden at have nydt noget siden Gaardsdagen, kastede han sig omsider paa Sengen, men i Klæderne, ringede paa Tjeneren og befalede ham at vække sig om to Timer. – Den fastsatte Tid gik Tjeneren ind; men kunde ikke faae ham vaagen; thi han var død; et Slagflod havde gjort Ende paa hans slette Liv, og kvalt hans Hævnplaner i Fødselen. – Den forhadte Svigersøn blev hans Universalarving.

Denne tog aldrig Bopæl paa H...; men kom blot en Gang hver Sommer dertil for at eftersee Bestyrelsen af Gaard og Gods saavel som Vedkommendes Regnskaber; hans Kone var ingensinde med; men forblev hellere i Hovedstaden, hvor hun naturligviis kunde more sig bedre. – Maaskee Fru B...s Ulyst til at gjense sin Fødegård og Egn ogsaa har bevæget Manden til, efter faa Aars Forløb at sælge det Hele herovre. – Denne Handelssag tilligemed saa mange